

POSTANOWIENIE

Dnia 17 maja 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz (przewodniczący)

SSN Grzegorz Misiurek (sprawozdawca)

SSN Bogumiła Ustjanicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 17 maja 2018 r.,

połączonych do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia spraw:

1. z powództwa A. K. przeciwko B. K. o zapłatę kwoty 50.000 zł z odsetkami,
 2. z powództwa A. K. przeciwko B. K. o zapłatę kwoty 64.928 zł z odsetkami,
 3. z powództwa A. K. przeciwko B. K. o zapłatę kwoty 27.758 zł z odsetkami,
 4. z powództwa A. K. przeciwko B. K. o zapłatę kwoty 34.060 zł z odsetkami,
 5. z powództwa A. K. przeciwko B. K. o zapłatę kwoty 65.447 zł z odsetkami,
- zażalenia powódki na postanowienie Sądu Okręgowego w K.
z dnia 25 października 2017 r., sygn. akt IV Ca (...),

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w K. postanowieniem z dnia 25 października 2017 r. odrzucił skargę kasacyjną wniesioną przez powódkę A. K. od wyroku tego Sądu z dnia 10 lutego 2017 r. w sprawach przeciwko B. K. o zapłatę kwoty 27.758 zł z odsetkami ustawowymi oraz przeciwko B. K. o zapłatę kwoty 34.060 zł z odsetkami ustawowymi, wskazując, że jest ona niedopuszczalna z uwagi na wartość przedmiotu zaskarżenia niższą od przewidzianej w art. 398² § 1 k.p.c. Sąd Okręgowy wskazał, że zaskarżonym wyrokiem objęto rozstrzygnięcie pięciu

połączonych spraw do wspólnego rozpoznania, a w każdej z tych spraw inna była też wartość przedmiotu sporu; w dwóch sprawach wartość ta była niższa niż 50.000 zł.

W zażaleniu na to postanowienie powódka wniosła o jego uchylenie i nadanie biegu złożonej skardze kasacyjnej.

Sąd Okręgowy w K. postanowieniem z dnia 9 stycznia 2018 r. odrzucił zażalenie w zakresie dotyczącym powództwa A. K. przeciwko B. K. o zapłatę kwoty 34.060 zł z odsetkami, wobec nieuiszczenia opłaty od zażalenia.

W związku z powyższym zażalenie złożone przez powódkę podlega rozpoznaniu w części odnoszącej się do powództwa A. K. przeciwko B. K. o zapłatę kwoty 27.758 zł z odsetkami.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 398² § 1 k.p.c., skarga kasacyjna jest niedopuszczalna w sprawach o prawa majątkowe, w których wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż pięćdziesiąt tysięcy złotych.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwaliło się stanowisko, zgodnie z którym połączenie na podstawie art. 219 k.p.c. kilku spraw do łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia jest zabiegiem technicznym i nie prowadzi do powstania jednej nowej sprawy. Sprawy połączone zachowują swoją odrębność i samodzielność; o dopuszczalności skargi kasacyjnej od wyroku rozstrzygającego te sprawy decyduje nie łączna wartość przedmiotu zaskarżenia ustalona jako suma wartości poszczególnych połączonych spraw, lecz wartość przedmiotu zaskarżenia w każdej z nich z osobna (zob. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 lutego 2008 r., I CZ 148/07, nie publ. oraz wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 6 października 2006 r., V CSK 206/06, nie publ. i z dnia 22 września 1967 r., I CR 158/67, OSNC 1968, nr 6, poz. 105).

W niniejszym postępowaniu do wspólnego rozpoznania zostało połączonych pięć spraw, w tym między innymi z powództwa A. K. przeciwko B. K. o zapłatę kwoty 27.758 zł z odsetkami. Nie ma więc znaczenia – wbrew twierdzeniu

skarżącej – że w sprawie został wydany jeden wyrok, wobec którego została następnie wniesiona jedna apelacja, gdyż jak wskazano powyżej wszystkie połączone sprawy zachowują swoją odrębność i są samodzielnymi sprawami. Skoro w sprawie objętej powództwem o zapłatę kwoty 27.758 zł wartość przedmiotu zaskarżenia nie przekracza progu ustawowego wyznaczającego dopuszczalność skargi kasacyjnej, podlegała ona – jak trafnie uznał Sąd Okręgowy -odrżuceniu na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. orzekł, jak w sentencji.

aj